

[Peder Clausager.]

sikre hver af Kommunegrupperne en vis Andel i Vejfondens Midler, finder vi ikke tilstrækkelig betryggende. Fordelingen mellem Kommunerne af de almindelige Motorafgifter svarer til 56 pCt. til Amtskommunerne og 44 pCt. til de øvrige Kommune-grupper tilsammen, hvilket vil sige, at Vejfondens Midler efter Ministerens Bestemmelse kan anvendes med ca. 80 pCt. til Anlæg af nye Hovedlandeveje; det er en altovervejende Del af disse Midler, der kan sættes ind paa et saa specielt Omraade. Tendens i den Retning har vi set Eksempler paa i Forsøg af en tidligere Minister for offentlige Arbejder paa at gennemføre den overdaadigt udstyrede midtjyske Diagonalvej. Efter vor Opfattelse maa der ikke være Mulighed for saa speciel Anvendelse af denne Fond. Det vilde være en Anvendelse, der gaar ud over, hvad vi lægger i „hvad der er af Betydning for Vejnettet som Helhed“. Ved en saadan Anvendelse maa man efter vor Opfattelse spørge om Vejnettets Plads i Landets hele Trafiksystem, og Afvejningen heraf maa til enhver Tid ligge i Rigsdagens Haand.

For Vejfondsbidrag er indsat den Bestemmelse, at Overskridelser kun faar halvt Tilskud. Under visse Forhold, under stærkt stigende Priser, kan en saadan Bestemmelse ramme en Kommune haardt; men jeg er enig i den Bestræbelse, der ligger bag, at lægge en Bremse paa Lysten til ved at under-vurdere Omkostningerne at faa Vejarbejder godkendt som Vejfondsarbejder. Jeg gaar ud fra, at Udtrykket „de godkendte Udgifter“ betyder, at ikke egentlige Udvidelser af Anlægget kan være sikre paa at faa de 42½ pCt.; for det kunde vel ske, at en Kommune kunde se sin Fordel ved at hægte Udvidelser paa Vejfondsarbejdet, naar der her var sikret 42½ pCt.s Dækning. For de Kommuner, hvor Maksimumsdækningsprocenten er 50 for de almindelige Vejarbejder, vilde der være en vis Fristelse hertil; men jeg gaar, som sagt, ud fra, at Udvidelser ikke kan komme ind under Bestemmelsen.

Samme Bestemmelse er indsat for Arbejder efter Krydsningsfonden, idet dog Dækningsprocenten bliver 47½ for de Overskridelser, der skyldes selve Brokonstruktionen og Jernbanearbejdet i Forbindelse hermed. Denne Tilføjelse er næppe heldigt udformet, idet de paagældende Arbejder hyppigt udføres af Banerne, og det synes noget urimeligt at paalægge den maaske sagesløse Kommune Ansvar for Overskridelsen.]

Den i Stk. 11 omhandlede Afviklingsfond synes at faa en mangesidig Anvendelse: Dækning af de af Vejfonden og Krydsningsfonden paatagne Forpligtelser, Godtgørelse til Amts- og Sognekommuner samt til Afvikling af de af Statskassen udlagte Beløb.

Ogsaa her savnes en Oversigt over, hvilke Beløb det drejer sig om, en Oversigt, der vilde gøre det muligt at skønne over, om Afviklingsfondens Størrelse staar i et rimeligt Forhold til de paatænkte Anvendelser. Jeg har forsøgt at danne mig et Skøn over, hvor meget Godtgørelsen til Amtskommunerne vil udgøre, og kommer da til, at til dette Formaal vil medgaa alene de ca. 2 Mill. Kr. Hvor meget det drejer sig om for Sognekommunerne, har jeg ingen Mulighed for at opgøre, men for en enkelt alene synes der at blive Tale om 300 000—400 000 Kr., saa jeg stiller mig noget tvivlende over for, at Afviklingsfonden vil kunne — i hvert Fald i de første Aar — løse sine mange Opgaver.

At der indføres en lempelig Overgang for Kommunerne til de nye Fordelingsregler, finder vi rimeligt, men vi synes, der ogsaa her er sket en Favorisering af Amtskommunerne, som efter de nye Fordelingsregler sikres mod Nedgang i 3 Aar, for den trinvisse Udligning begynder. Nogen Motivering for denne Ulighed kan vi ikke finde, hverken i Betænkningen eller i Bemærkningerne, og vi maa derfor forbeholde os vor Stilling hertil.

Vi har, som jeg har nævnt det, forskellige Indvendinger at gøre mod det fremsatte Forslag til Ændring af Motorafgiftsloven. Der er mange Spørgsmaal, vi ønsker nøje belyst, men vi tilsiger en saglig og uhildet Behandling af Forslaget i Udvalget.

Jeg skal derefter gøre nogle faa Bemærkninger til Forslaget om Ændring af Snekastningsloven, idet jeg alene henholder mig til de Ændringer, som er mere end redaktionelle Ændringer foraarsaget af Forslag til Lov om Vejvæsenet. Vi erkender, at Bestræbelserne maa gaa ud paa, at de i sig selv uproduktive Udgifter til Snerydningen reduceres mest muligt, og derfor kan vi tiltræde en Del af Ændringerne til § 19.

Den ubetingede Regel om 50 pCt.s Tilskud til Anskaffelse, Opstilling og Vedligeholdelse af Sneskærme er absolut heldig, for vi har heri den bedste og billigste Maade til at forhindre Sneplagerne, til at undgaa Ulemperne ved de spærrede Veje. At Naturalarbejde præmieres, er maaske formaals-tjenligt til Nedbringelse af Snekastningsudgifterne, men en Begrundelse herfor er vanskelig at se. Der er allerede en Tendens